

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

KISS KLÁRA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(31754/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. január 29.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kiss kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
András Baka,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Antonella Mularoni,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović, *bírák*,
Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2008. január 8-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (31754/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kiss Klára (a "kérelmező") 2004. augusztus 18-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 12-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1939-ben született és Budapesten él.

5. 1995. december 4-én a kérelmező panaszbeadványt nyújtott be a III. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál amiatt, hogy szomszédja engedély nélkül fodrászüzletként használta lakását. 1996. március 5-én a Polgármesteri Hivatal elutasította a szomszéd által benyújtott, a szóban forgó lakás fodrászüzletként történő hasznosításának engedélyezése iránti kérelmet. 1996. május 2-án Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala helybenhagyta a határozatot. A szomszéd a határozat bírósági

felülvizsgálatát kérte. A kérelmező – mint olyan személy, akinek jogos érdeke forgott kockán – a releváns időszakban hatályos államigazgatási eljárásról szóló törvény 3. § (4) bekezdése alapján ügyfélként vett részt ebben, valamint az ezt követő államigazgatási eljárásokban.

6. 1997. április 29-én a Pesti Központi Kerületi Bíróság hatályon kívül helyezte a közigazgatási határozatokat, és az ügyet visszautalta az első fokú közigazgatási szervhez.

7. 1998. augusztus 28-án a Kerületi Polgármesteri Hivatal megadta a szomszéd által kért engedélyt. 1999. február 3-án Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala hatályon kívül helyezte a határozatot, és az első fokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

8. 1999. május 31-én a Kerületi Polgármesteri Hivatal ismét megadta az engedélyt. 1999. szeptember 24-én Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala hatályon kívül helyezte a határozatot, és az első fokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte.

9. 2001. április 23-án a Polgármesteri Hivatal megszüntette az államigazgatási eljárást. 2001. július 19-én Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala hatályon kívül helyezte a határozatot.

10. A megismételt eljárásban 2001. október 29-én a Polgármesteri Hivatal az ingatlan fodrászüzletként való hasznosításának megszüntetését rendelte el. 2002. január 4-én a Főváros Közigazgatási Hivatala helybenhagyta a határozatot.

11. A szomszéd keresetet nyújtott be a határozat bírósági felülvizsgálata iránt. 2003. november 4-én a kérelmező engedélyt kapott arra, hogy beavatkozónaként perbe lépjen.

12. 2004. február 26-án a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte a hasznosítás megszüntetését elrendelő határozatot, észrevételezve, hogy a közigazgatási szervek nem zárták le a szomszéd által előterjesztett, lakása fodrászszalonként történő hasznosításának engedélyezése iránti kérelemmel kapcsolatos fő eljárást.

13. 2005. június 10-én a Polgármesteri Hivatal megadta a kért engedélyt. 2005. június 28-án a kérelmező fellebbezést nyújtott be, amely 2005. augusztus 1-jén elutasításra került.

14. 2005. szeptember 21-én a kérelmező a polgári perrendtartás 327. § (1) bekezdése alapján a határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. Az ügyiratok alapján jelenleg rendelkezésre álló információk szerint a per jelenleg is folyamatban van; 2006. december 12-én tárgyalásra került sor.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE AZ ELJÁRÁS HOSSZA TEKINTETÉBEN

15. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság tisztességesen ... és ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

16. A Kormány vitatta a panaszt.

17. A figyelembe veendő időszak 1995. december 4-én kezdődött, és az ügyiratok alapján jelenleg rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy még nem zárult le. Ilyen módon két közigazgatási és egy bírósági szinten több mint 12 éve tart.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy

az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

22. A kérelmező az eljárás állítólagosan tisztességtelen voltát és kimenetelét is panaszolta. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás jelenleg is folyamatban van. Ezért ez a panasz idő előtti, így a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező vagyoni kár tekintetében 621 914 forintot (megközelítőleg 2 444 eurót), nem vagyoni kár tekintetében pedig 2,5 millió forintot (9 826 eurót) követelt.

25. A Kormány vitatta ezen igényeket.

26. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett, s megállapítja, hogy az ilyen címen kért teljes összeget – azaz 9 826 eurót – meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

27. A releváns számlák benyújtásával a kérelmező további 71 576 forintot (282 eurót) követelt a Bíróság előtt felmerült különböző adminisztratív költségek megtérítésére.

28. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

29. A Bíróság úgy véli, hogy a kért összeget teljes egészében meg kell ítélni.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 9 826 (kilencezer nyolcszázhuszonhat) eurót, költségek és kiadások tekintetében 282 (kettőszáznyolcvankettő) eurót, továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. január 29-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető